Oláh András

[záróra]

záróra közeledik a kikötői restiben
halványuló fények ringatóznak a vízen
a pulton hagyott poharak könnyűvé teszik az estét
elmúlt hát ez is… és nem okoz feltűnést senkinek
hogy egyedül indulsz haza s hogy nincs veled…
jó volna elbújni a csöndben: a változatlanság
semmivel fel nem cserélhető örömében
de ártereink telítődtek nincsenek szabad helyek
– a töréstesztен elbuktunk: kitépett lap lett az életed